

УИЛФРЕД ОУЕН СТРАННА СРЕЩА

Превод от английски: Василка Хинкова, Владимир Филипов, —

chitanka.info

Насън от бой избягах по неравен,
дълбок тунел, от взривове изровен
в гранитите със сводове смрачени.
Там хора спяха сгърчени, смълчани
в смъртта си или в мисълта си хладна.
От мене сепнат, някой ме погледна
и ме позна; ръце простря и тъй
като че ли благослови ме той.
Мъртвешката усмивка щом видях,
разбрах, че сме във ада с този дух.
Печал браздеше неговия лик,
а тук не стигаше ни стон най-лек,
ни кръв човешка, ни гърмеж на топ.
„Не виждам — казах — тука скръб за теб.“
„Освен живота, който ме отмина.
Надеждата ти грееше и в мене,
надеждата ти бе и мой живот.
Аз търсех красотата в тоя свят,
която не в коси, очи се крие,
а с хукналото време си играе;
тъгува ли — по-пълно тя тъгува.
Мнозина, весел, веселих тогава.
А съжалението от войната,
пречистено в ужасните кланета,
днес трябва да умре. Едни ще радва,
а други не погромът. Ще напредва
безумието, ако го не спрат.
И пак ще крачат всички в боен ред,
макар да спират общия прогрес.
Бях тайнствен, смелостта бе мойта страст.
Постигнах всички мъдрости, но с тях
и с тоя свят отстъпващ, се простих —
и в цитадели без стени се лутах.
Щом много кръв задръсти колелата
на колесницата му, аз умея

*с боди и истини да ги умия.
Бих се раздал, без да се колебая,
но не във преизподнята на боя.
Кръв по чела без рани червене;е;
другарю мой, на смърт се бихме ние.
Познах те, че така се смръщи тука,
когато вчера ме прободe с щика.
От тебе аз се бранех неохотно.
Сега да спим...“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.